

hvilke ulemper det kan medføre for patienten, og hertil kommer, at hvis der skal tages afgørende hensyn til samfundsmæssige eller private interesser, kan destruktion og udlevering nægtes.

Der er i bemærkningerne nævnt eksempler på, hvilke samfundsmæssige hensyn der kan være tale om, men jeg vil gerne høre, om ministeren i dag kan løfte sløret for, hvilke private interesser der afgørende kan tale imod, at væv udleveres eller destrueres.

Det Ethiske Råd har i sit høringssvar spurgt, om retten til udlevering også omfatter befrugtede æg, og det vil jeg gerne høre ministerens svar på.

Alt i alt synes vi i SF, at det er et noget vanskeligt forslag at tage endelig stilling til, og vi ser frem til udvalgsarbejdet og til svarene på de spørgsmål, vi har. Men som udgangspunkt vil jeg nu sige, at vi er positive over for forslaget.

Naser Khader (RV):

Det Radikale Venstre er tilfreds med forslaget.

Lovforslaget omhandler patienters selvbestemmelse over biologiske materialer, der er afgivet i forbindelse med behandlingen. Formålet med forslaget er at etablere en regulering, der medfører en rimelig afbalancering af hensynet til individbeskyttelsen m.v. over for hensynet til samfundsinteresser i driften af sundhedsvæsenet og udførelse af sundhedsvidenskabelig forskning på højt niveau.

Kl. 14.50

Afvejningen af disse modstående hensyn har ført til udarbejdelse af en model, der bygger på tre hovedelementer: For det første muligheden for, at patienten kan sige fra med hensyn til ikke-behandlingsrelateret anvendelse af afgivet biologisk materiale over for et centralt register, for det andet ret for patienten til destruktion af afgivet biologisk materiale og for det tredje ret for patienten til udlevering af afgivet biologisk materiale, hvis patienten har en særlig interesse herfor.

I Det Radikale Venstre mener vi, at man i lovforslaget har fundet en nogenlunde fornuftig balance mellem de forskellige hensyn. Vi hæfter os ved, at mange af høringssvarene er positive, og vi hæfter os også ved, at sundhedsmyndighederne har pligt til at informere om retten til at sige fra. Men vi er dog åbne over for at finde en endnu bedre balance mellem de forskellige hensyn under udvalgsarbejdet.

Line Barfod (EL):

I Enhedslisten synes vi også, det er positivt, at man begynder at lave en lovregulering af dette område.

Vi mener sådan set, vi burde tage os god tid til at få lavet en samlet lov om alle biobanker, så vi får reguleret hele området, hvor der bliver opbevaret menneskeligt væv i forskellige sammenhænge, i stedet for kun at tage en del af det ud. Vi synes også, der skal bruges ordentlig tid på det, så vi får afvejet de forskellige hensyn og får en grundig debat om, hvordan vi egentlig mener, tingene skal skrues sammen.

Hvis man ser på persondataloven, brugte vi flere år på at gennemgå den, så vi var sikre på, at vi fik det bedst mulige resultat. Selv om den ikke endte med at blive helt, som vi gerne ville have den, blev der i hvert fald arbejdet grundigt med den, og det mener vi også der skal gøres med noget så væsentligt som, hvem der har ret til at bestemme over dele af vores krop.

Umiddelbart lyder det jo positivt, når undertitlen på lovforslaget er »Selvbestemmelse over biologisk materiale«. Vi mener, det er utrolig vigtigt at give borgerne selvbestemmelse, for jeg tror, de fleste mener – det var i hvert fald min egen opfattelse – at de *har* selvbestemmelse. Jeg troede, det var mig selv, der bestemte over ting fra min krop, men det er gået op for mig under arbejdet, at det er det sådan set ikke. Udgangspunktet er, at det er lægerne, der har nærmest fuld ret til at bestemme, hvad der skal ske med ting fra min krop, og det synes jeg er noget, som vi bør diskutere noget grundigere. Man kan åbenbart også bruge det, uden at de mennesker, som blod og væv osv. er taget fra, overhovedet er klar over, hvad det bliver brugt til.

En af de ting, som der også har været nogen debat om, er de blodprøver, der bliver taget fra stort set samtlige nyfødte i Danmark. Jeg tror, de fleste af os som forældre har troet, at de bare blev destrueret, når man havde konstateret, at barnet ikke havde nogen sygdomme, men det viser sig altså, at de bliver sendt til Seruminstittet og kan bruges i forskellige sammenhænge.

Problemet er jo, at vi ikke ved, hvad de egentlig bliver brugt til. Det kan godt være, at det er ganske fornuftige formål; hvis politiet f.eks. skal identificere en afdød, er det fornuftigt, at de kan bruge blodet til at afgøre, om det er den person, de tror, det er. Men det er da vigtigt, at man ved, at blodet bliver opbevaret og kan bruges på den måde, og at man ved, i hvilke tilfælde blod og andet væv kan bruges. Er det kun til offentlig